

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Éjszakai szembesítés**

1. Éjszakai szembesítés

Zsombor Dénes

Bálint a korlátnak feszülve szorította a telefonját, miután a földszinti rendelő sötétedő ajtaja felől felhallatszott az éles, elfojtott suttogás. Erika állt a lépcső aljában, karjában a nyűgös csecsemővel; tekintetéből kiveszett minden korábbi gyengédség, helyét a kimerültség és az elszánt düh vette át. A céges chaten váltott titkos üzenetek kora végleg lejárt: a fojtogató valóság ott sírt a karjaiban.

– Nem várok tovább, Bálint! – sziszegte a nő, ahogy egy lépést tett felfelé. – Az albérlet előlegét ma fel kell mutatnom, a kórházi papírokról nem is beszélve. Ha nem szerzed meg a pénzt még ma este, felmegyek a másodikra, és mindent elmondok Encinek.

Bálint gyomra görcsbe rándult. A biztonsági szolgálatban megszokott hidegvérnek nyoma sem maradt. Mielőtt válaszolhatott volna, Dr. Szabó András nyitotta ki a rendelő ajtaját. Az orvos ingujja gyűrött volt, leheletén olcsó szesz szaga érződött, de tekintete szúrós és számító maradt.

– A hölgynek nyugalomra van szüksége, Bálint, nekem pedig a jussomra – szólt közbe Szabó fojtott, fenyegető hangon. – Ne húzd az időt, mert a vényeknek ára van.

A felső emeleten Fekete Zoltán kimért léptei koppantak, ahogy a közös képviselő a folyosókat ellenőrizte. Bálint megszólalni sem tudott a szoruló hurokban: tudta, ha Erika fellépcsőzik Encihez, az egész addigi élete kártyavárként omlik össze.